

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Reus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

tuere: quia hæc compositio æquivaleret præscriptioni. Bannez & alij 3. Possunt autem Bullas istas concedere Episcopi pro suis diocæsis. Henriq. & alij 2. p. 4. tr. 4. ref. 112.

Vide *Emptio, Venditio.*

Reus.

REUS non tenetur Iudici respondere, nisi testium depositio illi innotescat; quia non constat an iudicè rogetur. Sanch. & alij 8. p. 3 tr. 5. ref. 91.

2 Quoties factum contra legem excusatur à peccato propter aliquam circumstantiam, potest reus iudicè interrogatus, illud negare sub iuramento; intelligendo de opere quod fuerit peccatum, ut si quis occidit hominem quem putavit esse feram, vel ob iustam sui defensionem. Portet & alij. *ibid* ref. 66.

3 Reus, cuius crimen non est plenè probatum, potest etiam iudicè interrogatus, ad mortem vitandam celare veritatem, non obstante iudicis præcepto, neque in causâ capitis tantum, sed etiam mutilationis, tritemium, proscriptionis, & confiscationis omnium bonorum, aut grauis dedecoris.

At

At si
netur
dere.

4 N
casu
dere,
si spe
terna
non

ref. 91

5 A
reus
iam

conf
dum

cruc
æqu
misi

ludi
etia

ex r
luat
mæ

6
dice
qua

Co
sua

At si delictum plenè probatum sit, tenetur reus ad mentem Iudicis respondere. Lessius & alij 13. p. 2. tr. 15. ref. 27.

4 Non tenentur rei in quocumque casu interrogati de complicibus respondere, nullâ infamâ laborantibus. Imò si spes est fore ut emendentur per fraternam correctionem, præstat illos non reuelare. Malder. & alij 7. p. 3. tr. 5. ref. 99.

5 Ad vitanda grauia tormenta, potest reus sibi falsum crimen imponere, etiam addito iuramento, licet ob illius confessionem sciat se morte plectendum; quia vita non est digna tantis cruciatibus; & mendacium excusatur æquiuatione, scilicet crimen commississe non re, sed solum ut fateatur Iudici ad vitanda tormenta. Potest etiam reus occultus prodere se Iudici ex motiuo iustitiæ, ut peccati pœnas luat in hac vitâ; nisi sit persona maximæ auctoritatis, & Reipub. utilis. Saneius & alij. *ibid.* ref. 7.

6 Si reus legitimè interrogatus à Iudice, neget veritatem metu mortis, ad quam iustè damnaretur, non tenetur Confessarius ei præcipere, ut dictum suum retractet; esset enim cogere ad

se prodendum. Neque tenetur manifestare veritatem non solum dum iudicium durat, sed neque post latam sententiam mortis: debet tamen habere voluntatem verè respondendi, si iterum interrogetur. Sed non faciliè debet Confessarius hanc obligationem in particulari proponere, ne noui peccati periculo illum exponat. Sanchez & alij. p. 2. tr. 15. ref. 26.

7 Si reus iuridicè interrogatus neget delictum, ob quod pœnam pecuniariam teneretur soluere, non est obnoxius restitutioni: quia lædit iustitiam publicam, & vindicatiuam, non autem commutatiuam. Vasquez & alij 5. p. 3. tr. 5. ref. 52. Imò id verum est, etsi crimen negans falsis testibus se defenderet. Sanchez & alij 3. p. 4. tract. 8. ref. 108. Non tamen licet reo falsum crimen obiicere testi falso, aut contra ordinem iuris testanti: non enim habet ius defendendi se tali medio. Malder. p. 3. tr. 5. ref. 4.

8 Possunt reo suppeditari instrumenta ad effringendum carcerem, sicut potest illi dari consilium fugiendi. Malder. & alij 10. Reus autem qui fugit effracto carcere, non ex eo peccat, nec

ad

ad restitutionem tenetur, quòd alij captiui aperto carcere fugiant; ipse enim utitur suo iure. Villalob. & Reg. *ibid. ref. 102.*

9 Non licet condemnare reum non adhibitis solennitatibus prærequisitis: cum enim sententia sit publica, ferenda non est ex priuatâ notitiâ, sed ex publicâ in iudicio habitâ. Azor. & alij.

4. Si tamen crimen est omnino publicum (vt cum latro deprehenditur in flagrâti delicto) potest absque citationibus condemnari; & si ex publico supplicio sit periculum, occultè potest occidi. Nauarr. & alij 2. *ibid. ref. 98.*

10 Reus etiam malæ vitæ in carcere existens, dum præ multitudine eius causa citò examinari non potest, non potest interim triremibus imponi, etiam ex causâ necessitatis, & quamuis ei merces pro eo labore sit soluenda, si postea iudicetur innocens. Mastrill. *p. 6. tr. 6. ref. 5.*

11 Reus tantùm indiciatus ad torturam, non est condemnandus per sententiam iudicis ad triremes antequam audiatur, & ei detur terminus ad se defendendum: quia defensio ita competit reis de iure naturali, & diuino, vt.